

AUTOREFERAT

1. Imię i nazwisko:

Piotr Sorbet

2. Posiadane stopnie naukowe:

- Magister filologii romańskiej o profilu iberystycznym uzyskany 10 lipca 2009 r. w Instytucie Filologii Romańskiej UMCS, na podstawie pracy magisterskiej pt. *Algunos aspectos de las influencias recíprocas de las lenguas francesa y española a través de los siglos* (pol. *Wybrane aspekty wzajemnych wpływów języka francuskiego i hiszpańskiego na przestrzeni wieków*) napisanej pod kierunkiem dr Beaty Brzozowskiej-Zburzyńskiej;
- Uzyskanie stopnia naukowego Doktora nauk humanistycznych w zakresie językoznawstwa romańskiego 14 maja 2014 r. na podstawie pracy zatytułowanej: *Los galicismos en el español de Argentina* (pol. *Galicyzmy w argentyńskiej odmianie języka hiszpańskiego*) napisanej pod kierunkiem prof. dr hab. Waczesława Nowikowa; recenzenci: Prof. dr hab. Joanna Wilk-Racięska, prof. dr hab. Barbara Hlibowicka-Węglarz. Była to pierwsza językoznawcza praca doktorska napisana w języku hiszpańskim na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej.

3. Dotychczasowe zatrudnienie:

- 01.10.2009-14.02.2013 – asystent w Pracowni Dydaktyki Języków Romańskich UMCS;
- 01.10.2010-30.09.2011 – nauczyciel języka polskiego i kultury polskiej jako *Visiting profesor* na Uniwersytecie w Grenadzie (Hiszpania);
- 15.02.2013-30.09.2015 – asystent w Zakładzie Studiów Hispanistycznych UMCS;
- 01.10.2013-30.09.2014 – nauczyciel kontraktowy w Nauczycielskim Kolegium Języków Obcych w Sandomierzu;
- 01.10.2015-30.09.2019 – adiunkt w Zakładzie Studiów Hispanistycznych UMCS;

01.10.2019-nadal – adiunkt w Katedrze Hispanistyki UMCS.

4. Omówienie osiągnięć, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r. poz. 85 z późn. zm.).

4.1. Tytuł osiągnięcia naukowego:

Monografia: *Panorama del vesre hispánico*.

4.2. Autor, rok i miejsce wydania, nazwa wydawnictwa, recenzent wydawniczy:

Piotr Sorbet, 2021, Lublin: Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej, dr hab. Ewa Stala, prof. UJ, *Instytut Filologii Romańskiej, Zakład Filologii Hiszpańskiej*, al. Mickiewicza 9 A 31-120 Kraków.

4.3. Omówienie monografii:

Przedmiotem monografii jest *vesre*, czyli mechanizm o charakterze argotycznym polegający na przestawianiu komponentów danego wyrazu (fonemów i/lub sylab) w celu utworzenia nowej jednostki leksykalnej. Ponieważ mechanizm ten jest używany w języku hiszpańskim, monografia ta została napisana niemal w całości właśnie w tym języku.

Vesre jest używane głównie w niektórych rejonach Ameryki Łacińskiej (m. in. w Argentynie, Chile, Kolumbii, Kostaryce, Nikaragui, Peru). Wykorzystane źródła nie potwierdzają jego występowania na Kubie oraz w Gwatemali, natomiast w Hiszpanii jego zastosowanie współcześnie jest niezwykle ograniczone.

Nieliczne badania na temat *vesre* miały do tej pory charakter przyczynkowy a jego obecność w słownikach, o ile w ogóle występuje, ogranicza się często do szczątkowych opisów kilku jednostek leksykalnych. Toteż praca ta może być uznana jako *novum* w językoznawstwie hiszpańskim. Co więcej ponieważ zawarte są w niej również pewne dane na temat jego ekwiwalentów w innych językach, monografia ta oferuje szersze spojrzenie i może także stanowić punkt wyjścia do badań komparatystycznych dotyczących tych zjawisk słotwórczych. Zebrane informacje ze słowników, artykułów naukowych i prasowych, książek, tekstów piosenek (np. argentyńskich tang) oraz dzieł literackich, umożliwiło ukazanie tego mechanizmu pozwalającego na wzbogacanie leksyki z panoramicznej perspektywy. Perspektywa ta obejmuje bowiem jego omówienie na różnych poziomach: fonicznym, morfologicznym, leksykologicznym (także frazeologicznym) oraz semantycznym. Wszystko to sprawia, iż tytuł monografii wydaje się uzasadniony. Co więcej stanowi on

odniesienie do doskonałego studium M. Teruggiego *Panorama del Lunfardo* z 1978 na temat *lunfardo*, którego częścią składową jest *vesre*.

Książka posiada następującą strukturę. W pierwszym, wstępnym rozdziale, zostają zaprezentowane główne cele monografii, przedmiot, którego dotyczą rozważania, aktualny stan wiedzy na temat *vesre* oraz przedstawiony jest korpus leksykograficzny, który posłużył w początkowej fazie do gromadzenia danych poddanych analizie w kolejnych rozdziałach. Jego trzonem są słowniki (ogólne, żargonowe, argotów) oraz glosariusze dotyczące języka hiszpańskiego w poszczególnych krajach Hispanoameryki. Łącznie jest ich 65. Muszę jednak podkreślić, iż choć zdecydowana większość analizowanych *wesreizmów* została zaczerpnięta właśnie z nich, to niektóre zostały odnalezione również w innych materiałach (literatura, prasa, Internet, muzyka).

Vesre funkcjonuje głównie w obrębie pewnych socjolektów (*lunfardo*, *coba*, *coa*, *escaliche*, *parlache*, *jeringa*) na terenie kilku państw i przede wszystkim w pewnych środowiskach. Z historycznego punktu widzenia można dostrzec jego ewolucję (np. jego zanik w Hiszpanii). Toteż w drugim rozdziale niezbędne było ukazanie miejsca *vesre* w diasystemie (hiszp. *diasistema*) języka hiszpańskiego, na który składają się takie jego odmiany jak: *chronolekty*, *regiolekty*, *socjolekty*, *technolekty* oraz *mezolekty*. Ponieważ *vesre* zachowuje ściśle związki z odmianami argotycznymi języka hiszpańskiego przedstawiłem ich główne cechy oraz ich najistotniejsze mechanizmy słowotwórcze. W rozdziale tym opisałem różne metody szyfrowania wyrazów, które często pojawiają się w socjolektach o charakterze argotycznym, co pozwoliło mi w późniejszych rozdziałach wykazać różnicę między nimi a *vesre*. Jak się okazuje, choć *vesre* pozwala szyfrować wypowiedź lub utrudnić zrozumienie pewnych wyrazów, to jednak nie jest to jego główna funkcja.

Trzeci rozdział stanowi przegląd wybranych języków świata: francuski, włoski, serbochorwacki, japoński oraz tagalski, w których istnieją odpowiedniki *vesre*. Prezentacja takich zjawisk jak: francuskiego *verlan*, włoskiego *riocontra*, serbochorwackiego *šatrovački*, japońskiego ブージャ語 (*zūjya-go*) oraz tagalskiego *baliktad* umożliwia, z jednej strony, dostrzec pewne powtarzające się ich cechy wspólne, a z drugiej strony, pozwala na spojrzenie z szerszej perspektywy na omawiany w tej książce sposób tworzenia nowych wyrazów. Dodatkowo dzięki takiemu opisowi, fakt występowania *vesre* w różnych rodzajach języków (romańskich, słowiańskich, filipińskich, japońskich) staje się niepodważalny.

W czwartym rozdziale sformułowałem definicję *vesre* (por. wyżej) oraz terminologię niezbędną w celu jego właściwego opisu. I tak *voz vesreable* to wyraz wyjściowy, który służy do tworzenia nowego wyrazu tj. *wesreizmu* (hiszp. *vesreísmo*), *vesreamiento* to proces

przestawiania poszczególnych komponentów wyrazu wyjściowego a osoba, która korzysta z *vesre* została nazwana *wesreadorem* (hiszp. *vesreador*) względnie *wesrystą* (hiszp. *vesrista*). Następnie scharakteryzowałem *vesre* w obrębie różnych wariantów językowych w oparciu o opisy przedstawione w drugim rozdziale. Toteż ukazałem jego ewolucję, zróżnicowanie dialektalne, obecność i jego funkcje (m. in. apelatywną, emfatyczną, stylistyczną, eufemistyczną, ekspresywną, ludyczną) w pewnych socjolektach Hispanoameryki oraz jego użycie w różnych rodzajach tekstów: piosenkach (tango, cumbia villera, rap), literaturze (argentyńskiej, kolumbijskiej, peruwiańskiej), prasie (*Clarín*, *El Popular*, *Página siete*, *Página/12*, *La Cuarta*, *El Nuevo Diario*) i leksykografii.

Piąty rozdział stanowi opis formalny *vesreamiento* tj., jak było wcześniej wspomniane, procesu polegającego na zmianie kolejności poszczególnych elementów wyrazu (dźwięków, liter, sylab) w celu utworzenia nowego słowa. Znajdują się tutaj szczegółowe opisy, po pierwsze, wymagań jakie muszą spełnić wyrazy aby mogły one stać się wyrazami wyjściowymi, po drugie, procesów fonicznych oraz morfologicznych jakimi poddawane są *voces vesreables* w trakcie *vesreamiento*. Analiza korpusu pozwoliła wyróżnić pewne schematy wyrazów trzy- oraz czterosylabowych, według których następuje proces zmiany kolejności dźwięków oraz sylab w ramach *vesre*. Co zasługuje na podkreślenie, w skutek użycia dwóch różnych schematów niekiedy powstają dwie różne formy pochodzące od jednego leksemu wyjściowego tworząc tym samym *dublety wesreizmów* (hiszp. *dobletes vésrlicos*) np. *boliche* → *cheboli* / *chelibo*. Zdarza się natomiast, że użycie jednego lub innego schematu charakteryzuje dwie różne odmiany *vesre* np. *esquina* ‘róg’ → *naesqui* (Argentyna) / *esnaqui* (Ekwador, Peru). Oprócz ww. dubletów w ramach *vesre* istnieją przykłady, w których aż trzy formy wywodzą się od jednego słowa podstawowego np. *camisa* ‘koszula’ → *samica* (Argentyna, Boliwia, Chile), *misaca* (Boliwia, Chile, Kolumbia, Kostaryka, Wenezuela), *micasa* (Boliwia).

Analiza zgromadzonych *wesreizmów* pozwala stwierdzić, że te pojawiają się we wszystkich częściach mowy, jednak najczęściej procesowi *vesreamiento* ulegają: rzeczowniki, wśród których istnieją zarówno nazwy pospolite (*mujer* ‘żona’ → *jermu*) jak i nazwy własne (*Bogotá* → *Tobago*), przymiotniki (*negro* → *grone*) oraz czasowniki (*pagar* ‘płacić’ → *garpar*).

W obrębie *vesre* rzeczowniki niemal zawsze zachowują kategorie gramatyczne swoich wyrazów wyjściowych (liczbę oraz rodzaj) np. *calle* r. ż. l. p. → *lleca* r. ż. l. p., choć zdarzają się w tym względzie pewne odstępstwa np. peruwiańskie *camión* r. m. ‘ciężarówka’ → *mionca* r. ż.

Co się tyczy przymiotników to te dzielą się na dwie główne grupy. W pierwszej z nich przymiotniki nie posiadają różnych form dla rodzaju męskiego oraz żeńskiego (r. m. / ż. *ponja*¹ ← *Japón* ‘Japonia’). Druga grupa obejmuje z kolei przymiotniki, które tworzą formę żeńską infingując morfem kategorii rodzaju gramatycznego wewnątrz leksemu (*guacho* → r. m. *chagua* / r. ż. *chagua*).

Jeśli chodzi o czasowniki, to te dzielimy na takie, które posiadają cały paradygmat koniugacyjny (*pagar* → *garpar*) oraz na te, które występują niemal wyłącznie w pewnych utartych wyrażeniach (*dije* ‘powiedziałem’ → *jedi*). Pierwszych z nich używa się we wszystkich osobach, czasach oraz trybach (np. *garpa* ‘płaci’, *garpó* ‘zapłacił’, *garpará* ‘zapłaci’, *garparía* ‘zapłaciłby’). Są to więc czasowniki w pełni zleksykalizowane. Natomiast drugie czasowniki stanowią część frazeologizmów (*el que te jedi* ‘wiesz co / kogo mam na myśli’).

Pozostałe części mowy stanowią margines mechanizmu *vesre* i nie przekraczają kilku procent wszystkich *wesreizmów*. Wśród nich wymienić można: przysłówki (*abajo* ‘na dół’ → *ajoba*), wykrzykniki (*¡chao!* ‘cześć!’ → *¡ocha!*), liczebniki (*veinte* ‘dwadzieścia’ → *tevein*), zaimki (*yo* ‘ja’ → *oyo*) oraz spójniki (*porque* ‘ponieważ’ → *quepor*).

Kolejny rozdział ma charakter leksykologiczny. *Wesreizmy* stanowią w nim wyrazy, od których tworzone są kolejne jednostki leksykalne poprzez inne mechanizmy słowotwórcze: derywacja, parasynteza (hiszp. *parasíntesis*), złożenie, skrócenie czy substytucja paronimiczna. Z przeprowadzonej analizy wynika, że najczęściej nowe wyrazy tworzone są przy pomocy derywacji nominalnej (*café* ‘kawa’ → *feca* → *fequera*, *papel* ‘banknot, pieniądze’ → *pelpa* → *pelpera*), natomiast pozostałe mechanizmy są rzadsze. Wśród nich, jak wspominałem, wyróżnić można: złożenia (*cajón* ‘skrzynia’ → *jonca* + *fuerte* → *joncafuerte*), formy skrócone (*camisa* ‘koszula’ → *mica*), substytucje paronimiczne (*camisa* → *mica* → *micaela* ‘koszula’).

Mnogość wszystkich form *odwesreicznych* (hiszp. *devésricas*) świadczy, z jednej strony, o leksykalizacji *wesreizmów*, a z drugiej, o tym, że *vesre* stanowi czynnik różnicowania się dialektalnego zarówno między językiem hiszpańskim w Europie oraz tym używanym w Hispanoameryce jak również między poszczególnymi krajami Ameryki Łacińskiej.

Siódmy rozdział ma podobny charakter do poprzedniego z tą jednak różnicą, iż jest on skoncentrowany na jednostkach frazeologicznych, w których pojawiają się *wesreizmy*.

¹ Forma *ponja*, choć pochodzi o nazwy własnej *Japón* ‘Japonia’ to funkcjonuje on jako rzeczownik pospolicie oraz przymiotnik.

Przedstawiłem w nim ich klasyfikację funkcjonalną i morfologiczną oraz przykłady ich użycia zaczerpnięte z korpusu, na podstawie którego poddałem analizie zjawisko *vesre* (słowniki, literatura, utwory muzyczne, prasa, Internet). Najliczniejszą grupą frazeologizmów stanowią różnego rodzaju wyrażenia: rzeczownikowe, czasownikowe (*andar sin un gomán ← mango* ‘grosz’), przymiotnikowe (*hecho gaver ← verga* ‘kutas’), przysłówkowe (*de jonca ← cajón* ‘skrzynia’) oraz przyimkowe (*por diome de ← medio* ‘środek’), natomiast pozostałe rodzaje frazeologizmów, np. kolokacje (*feca con chele ← café* ‘kawa’, *leche* ‘mleko’) oraz paremie (*se fue de gualén ← lengua* ‘język’) są nieliczne.

W ósmym rozdziale skupiłem się na aspektach semantycznych *vesre*. Wyróżniłem główne pola semantyczne (18), w ramach których najczęściej używa się *wesreizmów* jak również omówiłem relacje semantyczne, które się tworzą po pojawieniu się wyrazów w ramach tego mechanizmu słowotwórczego tj. synonimia (*hotel* ‘id.’ → *telo = telmo ← motel* ‘id.’) oraz antonimia (*adentro* ‘wewnątrz’ → *atrodén = arafue ← afuera* ‘zewnątrz’). Oprócz tego okazuje się, że różnica między *wesreizmami* oraz wyrazami, od których one pochodzą nie dotyczy wyłącznie rejestrów językowych czy aspektów pragmatycznych, ale również często można zauważyć między nimi różnice semantyczne (*noche* ‘noc’ ≠ *cheno* ‘nocna atmosfera’, *hotel* ‘hotel’ ≠ *telo* ‘hotel, w którym wynajmuje się pokoje na godziny’).

Dziewiąty rozdział stanowi krótkie podsumowanie całej monografii, w którym przedstawiłem również pewne kierunki badań, które można w przyszłości podjąć i które miałyby na celu opisanie innych aspektów *vesre*. W istocie książka ta ma stanowić punkt wyjścia do szerszych badań na temat tego mechanizmu słowotwórczego w języku hiszpańskim oraz podobnych zjawisk istniejących w innych językach (np. francuskiego *verlan*, czy włoskiego *riocontra*). Pogłębiona analiza *wesreizmów* w poszczególnych krajach Hispanoameryki lub w konkretnych wytworach kultury (np. literaturze, muzyce, kinie) lub opis ich ewolucji, to tylko niektóre spośród wielu obszarów, które mogą być rozwinięte dzięki zaproponowanej terminologii, metodologii oraz zebranych przykładów. Co więcej pogłębiona analiza leksykograficzna może stanowić punkt wyjście do sporządzenia w przyszłości stosownego słownika *wesreizmów* (*Diccionario de los vesreísmos hispánicos*). W książce prócz ukazania licznych form stworzonych w *vesre*, można odnaleźć dziesiątki przykładów jego użycia w różnych kontekstach, których próżno szukać w słownikach. W większości przypadków analizowane *wesreizmy* na przestrzeni całej książki są opatrzone oznaczeniami wskazującymi na kraje, w których są one poświadczone.

Całość pracy została opatrzona alfabetycznym indeksem analizowanych *wesreizmów*, co ułatwia ich odnalezienie w książce, bibliografię, z której wydzieliłem korpus leksykograficzny, streszczenia w języku: angielskim, francuskim oraz polskim.

Na koniec pragnę podkreślić, iż monografia uzyskała pozytywną recenzję wydawniczą dr hab. Ewy Stali, prof. UJ.

5. Informacja o wykazywaniu się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

Na mój dotychczasowy dorobek naukowy składają się: jedna monografia autorska (po hiszpańsku), współredakcja czterech monografii wieloautorskich (poz. 3.1., 3.2., 3.3., 3.4.) oraz 34 artykuły (2 oddane do recenzji oraz 1 w druku). Moje artykuły zostały wydane w czasopiśmie polskich i zagranicznych (zał. 4, poz. 4.1.-4.15.) oraz w różnych monografiach zbiorowych (zał. 4, poz. 2.1.-2.19.). Część publikacji jest rezultatem mojego udziału w 29 (24 po uzyskaniu tytułu doktora) konferencjach, kongresach oraz sympozjach naukowych o zasięgu krajowym (Białystok, Bielsko-Biała, Bydgoszcz, Kraków, Lublin, Poznań, Rzeszów, Toruń, Ustroń, Warszawa) oraz międzynarodowym, na których wygłaszałem odczyty po: hiszpańsku, francusku, polsku, portugalsku oraz angielsku (zał. 4, poz. 7.1.-7.29.) .

Tematyka mojej działalności naukowej koncentruje się na kilku obszarach: językoznawstwie historycznym, jurslingwistyce (głównie w kontekście traduktologicznym i porównawczym) oraz dialektologii. W znacznej części moich artykułów skupiałem się na badaniu leksyki i słowotwórstwa, często w oparciu o źródła leksykograficzne, choć również zajmowałem się zagadnieniami fonetyczno-fonologicznymi (zał. 4, poz. 2.4., 2.17., 4.12.) oraz morfologicznymi (zał. 4, poz. 2.8., 2.10., 2.11., 2.13., 2.19., 4.11., 4.15.).

W ramach moich zainteresowań dot. językoznawstwa historycznego wiele razy opisywałem różne rodzaje zapożyczeń leksykalnych (zał. 4, poz. 2.2., 2.14., 4.1., 4.4., 4.5., 4.7., 4.13.) oraz różne zjawiska zmian językowych np. paragogę w językach romańskich (zał. 4, poz. 2.4., 2.17.), rozwój form nieakuzatywnych w językach romańskich (zał. 4, poz. 2.8.) czy ewolucję indoeuropejskich afiksów (zał. 4, poz. 2.13.). Co więcej swojego czasu zaproponowałem nowy typ zapożyczeń leksykalnych, które są efektem tzw. *zapożyczenia leksykalizującego* (poz. 2.3., 2.6., 4.2.).

Z kolei prace mieszczące się w ramach jurslingwistyki dotyczyły przekładu terminologii prawnej i prawniczej w kombinacji języków: hiszpański ↔ polski (zał. 4, poz. 2.5., 4.6., 4.9.) oraz tłumaczenia polskiej terminologii parlamentarnej na język hiszpański

(zał. 4, poz. 2.12.). Do mojego dorobku z zakresu traduktologii można również zaliczyć artykuł, w którym zaproponowałem, o ile mi wiadomo, pierwszą naukową klasyfikację polsko-portugalskich fałszywych przyjaciół tłumacza (zał. 4, poz. 2.9.).

W dotychczasowej pracy naukowej znaczną uwagę poświęciłem zjawisku *vesre*, na temat którego wydałem szereg artykułów (zał. 4, poz. 2.7., 2.15., 4.3., 4.8., 4.10., 4.14.) oraz pierwszą na świecie monografię (patrz 4.1.-4.3.).

Niejednokrotnie byłem recenzentem artykułów z zakresu lingwistyki oraz przekładoznawstwa romańskiego m. in. w takich czasopismach jak: *Folia Litteraria Romanica* (2021), *Estudios hispánicos* (2021), *Lingua legis* (2019), *Roczniki Humanistyczne* (2015, 2016, 2018, 2020) czy *Studia Romanica Posnaniensia* (2016, 2021).

Od chwili zatrudnienia w 2010 r. współorganizowałem 3 konferencje naukowe. Dwie z nich (w języku polskim) dotyczyły językoznawstwa historycznego: *Spotkania Badaczy Historii Języka II* (2014) oraz *Spotkania Badaczy Historii Języka IV* (2017), natomiast trzecia obejmowała zagadnienia językoznawstwa hiszpańskiego: *V Foro de Lingüística Hispánica* (2017). Na wiosnę 2022 r. przewidziana jest kolejna konferencja o zasięgu międzynarodowym w j. hiszpańskim, której jestem współinicjatorem, a która będzie dotyczyła przekładu języków specjalistycznych: *Simposio internacional de traducción e interpretación especializadas*. Stosowne okólniki zostały już rozesłane do potencjalnych uczestników tego wydarzenia.

6. Informacja o osiągnięciach dydaktycznych, organizacyjnych oraz popularyzujących naukę lub sztukę.

6.1. Osiągnięcia dydaktyczne

Praca dydaktyczna stanowi istotny element mojej działalności akademickiej. Po ukończeniu pięcioletnich studiów magisterskich na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie prowadziłem zajęcia na tej uczelni oraz w Nauczycielskim Kolegium Języków Obcych w Sandomierzu (2013-2014) na takich kierunkach jak: hispanistyka, filologia iberyjska, filologia romańska, iberystyka oraz romanistyka z następujących przedmiotów: aspekty interkulturowe w tłumaczeniu, język administracyjno-prawniczy, język prawa i stosunków międzynarodowych, gramatyka historyczna, gramatyka kontrastywna (hiszpańsko-polska, hiszpańsko-portugalska, hiszpańsko-francuska), historia języka hiszpańskiego, fonetyka i fonologia języka hiszpańskiego, historia języków iberyjskich, gramatyka opisowa j. hiszpańskiego (fonetyka i fonologia, morfologia, składnia), metodologia badań językoznawczych, praca z tekstem, tłumaczenie tekstów prawniczych, tłumaczenie tekstów

technicznych i naukowych, tłumaczenie tekstów użytkowych, zajęcia praktyczne z języka hiszpańskiego, seminarium dyplomowe, seminarium licencjackie oraz seminarium magisterskie. Co więcej latach 2011-2014 prowadziłem zajęcia dydaktyczne z przedmiotu *Język specjalistyczny hiszpański: „język prawniczy i administracyjny”* w ramach *Projektu UMCS dla rynku pracy i gospodarki opartej na wiedzy*. Ponadto w trakcie mojego pobytu jako profesor wizytujący na Uniwersytecie w Grenadzie (2010-2011) prowadziłem zajęcia z języka polskiego.

W mojej dotychczasowej pracy dydaktycznej (stan na 06.09.2021) wypromowałem 61 prac licencjackich napisanych w języku hiszpańskim z zakresu językoznawstwa i translatoryki oraz pełniłem funkcję recenzenta łącznie 40 prac licencjackich oraz magisterskich napisanych po hiszpańsku i francusku.

6.2. Działalność organizacyjna i administracyjna

Jeśli chodzi o moją aktywność w zakresie działalności organizacyjnej oraz administracyjnej mogę wymienić:

- a) Kilukrotnie pełniłem funkcję opiekuna różnych grup studenckich zarówno na studiach pierwszego jak i drugiego stopnia.
- b) Wielokrotnie brałem czynny udział w organizacji (dwukrotnie jako ich koordynator) drzwi otwartych UMCS dla kierunków, na których jednym z języków wiodących jest język hiszpański.
- c) Wielokrotnie pełniłem funkcję protokolanta zebrań Rady naukowej Instytutu Filologii Romańskiej w latach (2010-2016).
- d) Przez kilka lat pełniłem funkcję redaktora strony internetowej Instytutu Filologii Romańskiej UMCS (2010-2018).
- e) W roku 2012 byłem Sekretarzem Komisji Rekrutacyjnej dla doboru kandydatów na I rok 3 letnich studiów na kierunku filologia iberyjska, a oprócz tego wielokrotnie brałem udział w procesie rekrutacji studentów na kierunki, gdzie językiem wiodącym jest język hiszpański.
- f) Od 20.01.2015 byłem członkiem Zespołu Programowego dla studiów I stopnia na kierunku Iberystyka.
- g) W latach 2015-2016 pełniłem funkcję Sekretarza regionalnego etapu Olimpiady Języka Hiszpańskiego.
- h) W latach 2016-2019 byłem członkiem Rady Wydziału Humanistycznego.

- i) Od 19.12.2019 jestem członkiem komisji ds. zatrudnienia nauczycieli akademickich w Instytucie Neofilologii UMCS.
- j) Od 24.02.2020 jestem członkiem zespołu programowego dla kierunku Hispanistyka w Instytucie Neofilologii UMCS.

6.3. Działalność popularyzująca naukę

Jeszcze jako student Filologii Romańskiej o profilu iberystycznym przez rok (2007) byłem współprowadzącym program w Radiu Lublin na temat języka francuskiego.

Od 2007 r. jest członkiem Stowarzyszenia Nauczycieli Języka Francuskiego (*Prof.-Europe*), natomiast w 2010 r. wstąpiłem do Polskiego Stowarzyszenia Hispanistów (PSH), w którym w latach 2010-2014 byłem Sekretarzem Głównej Komisji Rewizyjnej, a od 2014 (nieprzerwanie) do teraz pełnię funkcję Sekretarza Zarządu Głównego PSH. Dodatkowo od chwili założenia oficjalnej strony internetowej PSH (<http://www.pshis.pl/>) zajmuję się jej redakcją.

Przez pierwszy rok zatrudnienia na mojej macierzystej uczelni byłem opiekunem Koła Naukowego Iberystów. W trakcie 12 miesięcy pełnienia tej funkcji zorganizowałem wraz z członkami koła szereg wydarzeń kulturowych (pokazy filmów, prelekcje, wykłady otwarte, warsztaty), a nawet udało się zorganizować 17-19 maja 2011 na terenie Akademickiego Centrum Kultury *Chatka Żaka* wystawę fotografii pt. *Arte-Publicidad* andaluzyjskiego fotografa Gabriela Regi Manzano, który 18 maja 2011 wygłosił wykład na temat historii hiszpańskiej fotografii. Wykład był wówczas tłumaczony na język polski.

Od 2019 r. ponownie pełnię funkcję opiekuna organizacji studenckiej, tym razem Koła Naukowego Hispanistów, które, mimo nastania czasów pandemii, zorganizowało szereg wydarzeń kulturowych: szkolenia, seminaria internetowa, a nawet ogólnopolską konferencję studencką *I jornadas de jóvenes investigadores en Estudios Hispánicos*, która odbyła się 15 czerwca 2021 r. poprzez platformę Teams.

Oprócz artykułów ściśle naukowych (zał. 4) jestem autorem kilku tekstów popularnonaukowych, które ukazywały się cyklicznie w *Biuletynie Prof-Europe* w latach 2010-2014 w sekcji *Le français dans les autres langues*, które mogą mieć zastosowanie dydaktyczne i popularyzujące naukę.

2013/2014

« Le français dans les autres langues: L'impact de la littérature française sur le lexique de quelques langues européennes », *Bulletin PROF-EUROPE*, 14: 64-66.

2012

« Le français dans les autres langues: les échos des toponymes français çà et là », *Bulletin PROF-EUROPE*, 13: 107-109.

2011

« Le français dans les autres langues : L'antonomase et les français célèbres dans quelques langues européennes », *Bulletin PROF-EUROPE*, 12: 96-98.

2010

« Le français dans les autres langues: Les séries carnées en anglais », *Bulletin PROF-EUROPE*, 11: 137.

Oprócz wykładów prowadzonych w ramach moich obowiązków służbowych wygłosiłem kilka wykładów otwartych na konferencjach przeznaczonych dla studentów m. in. 04.06.2012 r. na Uniwersytecie Zielonogórskim w ramach konferencji *Día español: Lengua, cultura, creatividad* pt. "El catalán como lengua puente entre las lenguas ibéricas y lenguas galorrománicas" oraz 01-04.12.2014 r. w trakcie wydarzenia pt. *Jornadas estudiantiles de la lengua y cultura españolas* na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej "Los mecanismos de creación léxica en el español de Argentina".

.....
(podpis wnioskodawcy)